

1904-04-06

AFSENDER

Oscar Matthiesen

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Charlottenlund (Danmark)

Modtagersted:

Paris (Frankrig)

Omtalte personer:

Charlottenborg

Den Frie Udstilling

Gudmund Hentze

Anders Hvass

R. Jonemann

Viggo Lachmann

Charles Madvig

Camilla Matthiesen

Erick Struckmann

Frits Thaulow

Siegfried Wagner

Edith Willumsen

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/II/4 - M

Omtalte udstillinger:

Salon de Champ-de-Mars

DOKUMENTINDHOLD

Gudmund Hentze, Siegfried Wagner og Oscar Matthiesen har planer om at skabe en alternativ udstilling - De Uafhængiges - til Charlottenborg og Den Frie Udstilling. De har indkaldt 50 kunstnere til et møde desangående, og Matthiesen håber, Willumsen også er interesseret. Ved en fejl har Matthiesen sendt sin fresko til en forkert udstillingssektion, og den bliver dermed ikke udstillet på Salonen i Paris. Han beder Willumsen på korrekt vis få den hjemsendt. Misse er i bedring, og Matthiesen er pt. ved at male et portræt af Anders Hvass. Afslutningsvis fraråder han Willumsen at bosætte sig i Tyskland, og han foreslår, at de to i stedet slår sig sammen i Paris.

TRANSSKRIFTION

Charlottenlund 6 April./04

Kjære Willum!

Tak for Dit Brev. Det glæder mig meget, at Du har et godt Portræt på Salonen; ja, det Billede af Edith har jeg altid haft særlig god Tro til. Her på den frie står Du godt. Dine Aquareller er det eneste som kan tage min Interesse fangen derude. Der er noget monumentalt i Holdningen noget som vilde passe udmærket – og komme mere til sin Ret – i stor Størrelse; jeg har søgt at forklare andre det, når jeg er inde på Udstillingen. Man siger at man venter sig mere af Dig end små Aquareller to Aar i Træk. Nå – eet større gennemført Arbejde vækker jo altid mere Interesse.

Aquarellerne er hængt godt op; i

det samme Værelse, hvor Du havde Atelier, på venstre Væg fra Haven over en samlet Række af Struckmanske Herregårde, som gjør Dine Billede så levende i Modsætningen til hans Sortkridtstegninger med lidt Farve og hans Linealstil.

løvrigt er den frie Udstil. overmåde dårlig; det bliver værre og værre Grundtvigianersylt for hvert Aar. Charlottenborg gjør et bedre Indtryk, men Pænheden og den officielle Smags Altbeherskende virker – i al Fald på mig – frastødende.

Det er på Tide, at der kommer noget nyt, thi de åndelige Rørelser er åbenbart ikke i Kurs nogen af Stederne. Og Utilfredsheden hos en hel Del yngre Kunstnere er også stor. Jeg var igår sammen med Wagner og Hentze til en lang Forhandling desangående;

og vi sammenkalder nu et Møde med et halft hundrede andre Utilfredse; og Meningen er at lave en ny Udstilling: de Uafhængiges. Jeg skal dog først tale med Lachmann (Overretssagføreren og Formand for Studentersamfundet) om Penge og Lokale; men det ordner sig nok. Jeg

skal spørge Dig om Du vil være med! Jeg tror godt Du kunne stå Dig ved det, for der er gået Møl i Alt det Gamle; og vi vil jo meget gjerne have Dig med, for vi hører sammen i åndeligt Arbejde. Wagner har forresten et ejendommeligt og godt Arbejde iår, en stor Brønd med siddende Figurer som symbolisere Ungdom – Manddom – Alderdom; og Hentze har en meget sjælefuld Amor

i halv Figur, ganske lille, udført i Tempera. Jeg selv har en døende Hjort og et Hoved i Fresko. I Paris har jeg været uheldig, idet jeg har sendt min Freske til en forkert Section og ikke til Sectionen for decorativ Kunst. Jeg har fået Brev fra Thaulow, at en Franskmand med det trykte Reglement i Hånden ikke er til at overvinde – idet mindste ikke dér på Udstillingen, hvor Modvillien mod Fremmede er så stor. Han skriver, at han ingen Indflydelse har dér mere, og tilbyder mig, at Fresken må stå hos ham til næste Aar. – Det er jo meget kedeligt for mig, at det er gået sådan; men mest bange er jeg jo for Fresken at den skal gå itu. Og nu, kjære Willum, bliver jeg

II¹

nødt til at bede Dig om at pakke den ind og lade den afhente af Spediteuren: Mr R. Jonemann 24 39 rue d' Enghien. Så kan han opbevare den til næste Aar eller returnere den til mig.^x Udgifter skriver Du strax til mig, så sender jeg omgd. – Jeg vidste ikke, at Du var så optaget lige før Udstillingen, ellers havde jeg ikke bedet Dig pakke den ud; men Tak fordi Du gik til Madvig. Men nu – nu må Du endelig selv gjøre det, hvis det er Dig muligt; for det må være meget pålideligt gjort. Nu må Du ikke være kjed af det; jeg ved jo, at det tager sin Tid sådan noget i Paris og er ikke gjort på en Times Tid; men kan jeg gjøre Dig Gentjeneste herhjemme, så ved Du også at jeg gjør det. Der er vel ingen Mulighed for at Du kan udvirke, at Fresken kommer op på den dekorative Afdeling? Struer², som jo ejer Fresken, er meget ked over det passerede og vil gjerne have at jeg skal få Thaulow til at se den, før den igjen pakkes ind, for at få hans Mening at vide om den. Men Du kommer vel ikke sammen med Thaulow – og der er vel ikke noget andet Sted, hvor man kunde have Glæde af at udstille Fresken? Først og fremmest: red den for Undergang mellem Kasser o.l.

Den var altså i en indre og en ydre Kasse; og Princippet for Indpakningen er som for et Relief. Først at lægge den kompakt i den inderste Kasse, stoppet med Træstumper og Propper ved Kanterne og godt med Papir o.l. over Billedet. Og dernæst pakke hele den inderste Kasse ned

i den yderste med Træuld udenom, som stampes fast med en Liste el.l., således at den inderste Kasse fjedrer i Træuldpakningen når den hele

Kasse stødes på Rejse. For et praktisk Menneske som Dig, er det ganske simpelt; pas blot på, at Du ikke kommer for tykt et Lag Træuld i Bunden på Kassen, således at der ikke bliver Plads til noget foroven, hvor Låget skal på. Kan Du ikke selv få Tid og Lejlighed til at gjøre det, Willum, så lad Jonemann (Spediteuren) gjøre det. men gå endelig med og påsé at det bliver gjort rigtigt, for ellers går den itu under Forsendelsen. Jeg vilde ønske, at jeg selv kunne komme over til Paris nu; men Pengene slår ikke til. Jeg er ved

at male Portræt af Anders Hvass og skal gjerne have det færdigt til 2^d. Ophængning; ligeså en lille Freske. - Jeg synes ikke, at Du skulle gå til Tyskland, Willum; dér vil Du aldrig befinde Dig vel. Nej, så lad os hellere gå i Compagni om Elevatelier og indføre Freskotechnik og Kunst Verden over fra Centret Paris. Ja havde vi lidt Kapital at stå imod med, så tror jeg egentlig, at vi to kunde gjøre det sammen. Jeg tænker når vi begge bliver hvidhårede engang, så siger vi, at det skulde vi have gjort, dengang vi var 40. Ak ja, der er noget trist i, at man arbejder og gjør hvad man kan – og vinder lige lidt Land. – Det går ganske godt fremad med Misse, hun er oppe flere Timer daglig. Modtag nu de bedste Hilsner fra hende både for Dig og Edith, ligeså fra Din Ven
Oscar Mathis.

¹ Willumsens har noteret med blyant øverst på siden:
Emballeur Ferret - Grand Parlais
8-11 1-16

² Uidentificeret.

OMTALTE VÆRKER

- J.F. Willumsen: *En bjergbestigerske* (1904)olie på lærred, 206 x 169 cm. A. Hagemanns Kollegium J.F. Willumsens akvareller (Nr. 235-244) og Erick Struckmanns værker (Nr. 199-204) på Den Frie Udstilling 1904 (k/GDrf) Værker på Charlottenborgs Forårsudstilling i 1904: (k/QvTZ) Oscar Matthiesen Nr. 348 - *Døende Kronhjort* Nr. 349 - *Hoved. Udført al-fresco* Gudmund Hentze Nr. 755. *Eros*. Temperamaleri Siegfried Wagner Nr. 769-770 *Livets Brønd. Model til en Brønd.*

Charlottenlund 6 April 1899

Kjære William!

Tak for Dit Brev. Det glæder
mig meget, at Du har et godt
Portræt på Salonen; ja, det Bille-
de af Edith har jeg altid haft
særlig god Tro til. Her på den frie
står Du godt. Dine Agvarer &
det eneste som kan tage min
Terese fangen derude. Der er nog-
et monumentalt i Holstenen
nogt som vilde passe utvun-
ket - og komme mere til sin Ret-
i stor Størrelse; jeg har søgt at
forklare andre det, når jeg er
inde på Anstalten. Man siger
at man ventte sig mere af Dig
end sine Agvarer to Aar i Træk.
Noget større gennemført Arbejde
vækker jo altid mere Interesse.
Agvarerne & haugt godt op; i

det samme Værelse, hvor Du havde
Atelier, på venstre Væg fra Haven
over en samlet Række af Struck
maante Herregårde, som gjør
Dine Billeder så levende i Mot-
setningen til hans Sortkriststegning,
med lidt Farve og hans Finealstil.
Jo rigt er den på Vidst. overmål,
de dårlig, det bliver værre og mere
grundtvigianersgt for hvert Aar.
Charlottenborg gjør et bedre Indtryk,
men Rensheden og den officielle
Smags Altbehersekende virker - i
at Fald på mig - fastholdende.
Det er på Tide, at de kommer noget
nytt, thi de åndelige Rørelser er
åbenbart ikke i Huset nogen af
Stedene. Og Utholdsskolen hos
en hel Del yngre Kunstnere er
også stor. Jeg var igår sammen
med Wagner og Hentze til en
lang Forhandling desangående,

og vi sammenkaldte sin et Møde
med et halvt hundrede andre
Witkøbere; og Meinigen er at
lave en ny Udstilling: de Uaf-
nøiiges. Jeg skal dog først
tale med Rackmann (Overret-
terfogeden og Formand for Studenter-
samfundet) om Pengene og Lokale;
men det ordner sig nok. Jeg
skal spørge Dig om Du vil være
med! Jeg tror godt Du kunne
stå Dig ved det, for der er gælt
vi Mød i det Gamle, og vi
vil jo meget gjerne have Dig
med, for vi hører sammen i
åndeligt Arbejde. Wagner har for-
resten et ejendommeligt og godt
Arbejde i en stor Brønd med
siddende Figurer som symboliserer
Ungdom - Manddom - Alderdom; og
Heute har en meget sjælfuld Amor

i Hælv Figur, ganske lidt, udført
i Tempera. Jeg selv har en døende
Hjort og et Hoved i Fresko. - I
Paris har jeg været uheldig, idet
jeg har sendt min Freske til en
forkert Section og ikke til Secti,
oven for decorativ Kunst. Jeg har
fået Brev fra Thaulow, at en
franskmand med det trykte Regle
ment i Hænder ikke er til at
overvinde - idet mindste ikke der
på Udstillingen, hvor Modvillien
mod Fremmede er så stor. Han
skrider, at han ingen Indflydelse
har der mere, og tilbyder mig,
at Fresken må stå hos ham
til næste Aar. - Det er jo meget
kedeligt for mig, at det er gået
sådan. men mest bange er jeg
jo for Fresken at den skal gå
i stykker. Og nu, kjære William, bliver jeg

II Emballeur Ferret, Grand Palais

noir til at bedt ⁸⁻¹¹ Dig om at
pakke den ind og lade den af-
²⁴hente af Speditøren: Mr R. Jonemann
39 rue d'Enghien. Så kan han op-
bevare den til næste dag eller
returere den til mig. * Jeg
vidste ikke, at Du var så optaget
lige før Udstillingen, ellers havde
jeg ikke bedt Dig pakke den ind.
men Tak fordi Du sik til Madsig.
Men nu - nu må Du endelig
selv gøre det, hvis det er Dig
muligt. for det må være meget
pålideligt gjort. Du må Du ikke
være ked af det. jeg ved jo, at
det tager sin tid sådan noget
i Paris og er ikke gjort på en Times
tid, men kan jeg gøre Dig den
tjeneste herhjemme, så vil Du
også at jeg gør det. Der er vel
ingen Mulighed for at Du kan ind-
* Endelig skriver Du strax til mig, så sender jeg omgå.

virke, at Fresken kommer op
på den dekorative Afdeling? Strier
som jo ejr Fresken, er meget ked
over det passerede og vil gerne
have at jeg skal få Thaulow
til at se den, for den igjen
pakkes ind, for at få hans Me-
ning at vide om den. Men An-
kommer vel ikke sammen med
Thaulow — og der er vel ikke no-
get andet Sted, hvor man kunde
have Glæde af at udstille Fresken?
Først og fremmest: red den fra
Andergang mellem Kasser o. l.

Den var altså i en indre og en ydre
Kasse; og Princippet for Indpakningen
er som for et Relief. Først at
lægge den kompakt i den indreste
Kasse, stoppet med Træstumper og
Propper ved Kanterne og godt med
Papir o. l. over Billedet. Og dernæst
pakke hele den indreste Kasse med

i den yderste med Træld inden,
om som stemples fast med en
Briste et l., således at den inder-
ste Kasse fjæder i Trældpak-
ningen når den hele Kasse
stødes på Rejse. For et praktisk
Menneske som Dig, er det ganske
simpelt; pas blot på, at Du ikke
kommer for tæt et Fag Træld
i Bunden på Kassen, således at
der ikke bliver Plads til noget for
oven, hvor Låget skal på. Kan
Du ikke selv få Tid i Højhed
til at gøre det, William, så lad
Johannann (Spekulant) gøre det.
men gå endelig med i påse
at det bliver gjort rigtigt, for ellers
går den ita under Forsendelsen.

Jeg vilde ønske, at vi selv kunne
komme over til Paris nu; men
Peuzens slår ikke til. Jeg er ved

at male Portret af Anders Hvas
og skal gerne have det færdigt til
2^d. Ophængning; ligeså en lille
Friske. — Jeg synes ikke, at I
skulle gå til Tyskland, Wiltum; der
vil I aldrig befinde I sig vel.
Nå, så lad os hellere gå i Com-
pagni om Elevatelis og indføre
Forskotekunst og Kunst Verden over
fra Centret Paris. Ja havde vi
lidt Kapital at stå imod med,
så tror jeg egentlig, at vi to kunde
gjøre det sammen. Jeg tænker
når vi begge blive hvidhårede
engang, så siger vi, at det skulde
vi have gjort, dengang ^{vi} ~~vi~~ 40. Ah
ja, der er noget frit i, at man arbejder
og gør hvad man kan — og vinder lige
lidt Land. — Det gør ganske godt frem-
ad med mine, himmel og oppe flere Tider
daglig. Modtag min de bedste Hilsener
fra hende både for Dig og Edith,
ligeså fra Din Ven
Oscar Mathis.